

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 czerwca 2024 r.

DIH-2.707.14.2024.PL

DECYZJA DIH-2 Nr 12.2024

Informacje prawnie chronione oznaczono - [xxxx]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej zwana: „Kpa”, art. 9ca ust. 2 pkt 3, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846 i 1681) dalej zwana: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej zwana: „ustawą o Inspekcji Handlowej”

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 19 kwietnia 2024 r. złożonego przez Pana Tomasza Kokoszkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU MOTOFAN Tomasz Kokoszka (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 kwietnia 2024 r. nr 27/2024 (sygn. NRU.8361.39.2024), wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli obowiązku umieszczania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, przez przedsiębiorcę wykonującego działalność w tym zakresie

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 22 stycznia 2024 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli. W piśmie tym jako zakres przedmiotowy kontroli wskazano „Kontrolę przedsiębiorców prowadzących sprzedaż pojazdów silnikowych w zakresie wypełniania obowiązku informacyjnego o rodzaju paliwa wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego w zakresie wypełniania obowiązku informacyjnego o rodzaju paliwa wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego.” Pismo zostało doręczone Stronie 25 stycznia 2024 r.

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Opolski WIH”), działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.39.2024 z 2 lutego 2024 r., wszczęli kontrolę w statym miejscu wykonywania

działalności gospodarczej figurującym we wpisie Strony do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej jako: „CEiDG”). Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli był tożsamy z zakresem wskazanym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Czynności podjęto 5 lutego 2024 r. w obecności Przedsiębiorcy oraz Pełnomocnika figurującego we wpisie do CEiDG, upoważnionego na piśmie do reprezentowania kontrolowanego przed organem Inspekcji Handlowej w Opolu. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektorzy okazali Przedsiębiorcy legitymacje służbowe oraz doręczyli upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

W toku kontroli sprawdzono 6 pojazdów:

1. Motor Benelli BN 125 - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r., poz. 1738) dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego”;
2. Motor Benelli TRK 251 - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
3. Motor Versys 1000 - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
4. Motor Kawasaki Z650 RS - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
5. Motor Keeway RKF 125 ABS - pojazd posiadał naniesiony przez producenta i umieszczony w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbol „E5”, zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego;
6. Motor Kymco Downtown 125 - pojazd posiadał naniesione przez producenta i umieszczone w pobliżu korka wlewu paliwa oraz w instrukcji obsługi symbole „E5” i „E10”, zgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego.

W toku kontroli inspektorzy stwierdzili, że Przedsiębiorca w miejscu sprzedaży nie uwidoczniał oznakowania zgodnego ze wzorem określonym, w rozporządzeniu w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego. Powyższe stanowi naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedsiębiorcę poinformowano, że naruszenie ww. obowiązku podlega karze pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 11 w wysokości określonej w art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W toku trwania czynności kontrolnych Przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i umieścił wymagane prawem informacje o rodzaju paliwa ciekłego w miejscu widocznym i dostępnym dla klientów.

Do akt kontroli nr NRU.8361.39.2024 dołączono wydruk dokumentacji zdjęciowej obejmującej oznakowanie na kontrolowanych pojazdach oraz w instrukcjach obsługi, a także umieszczonych przez Przedsiębiorcę w ramach dobrowolnych działań naprawczych.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 6 lutego 2024 r. Przedsiębiorca został pouczone o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, tj. o prawie wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół nr akt kontroli NRU.8361.39.2024 został podpisany bez uwag przez Przedsiębiorcę i Pełnomocnika.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wniosła uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 8 marca 2024 r. Opolski WIH zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismo zostało doręczone 13 marca 2024 r.

Strona pismem z 18 marca 2024 r. odpowiedziała na zawiadomienie o wszczęciu postępowania. Zdaniem Przedsiębiorcy motocykle nie są pojazdami samochodowymi, a co za tym idzie nie powinny być brane pod uwagę w toku kontroli. Ponadto Strona wskazała, że nie spełniła obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ponieważ nie wiedziała o jego istnieniu oraz że niezwłocznie w toku kontroli usunęła naruszenie. Przedsiębiorca przywołał treść art. 189d Kpa, tj., że: „Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia - zdaniem Strony nie zostało naruszone żadne z tych praw,

2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara - Przedsiębiorca wskazał, że nigdy nie był karany za jakiegokolwiek niedopełnienie obowiązku albo naruszenie nakazu,

3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe - Strona wskazała, że nigdy nie była karana za jakiegokolwiek niedopełnienie obowiązku albo naruszenie nakazu,

4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa - zdaniem Przedsiębiorcy, obowiązkiem importera jest informowanie i przekazywanie niezbędnych informacji, które mają być umieszczane na terenie salonu sprzedającego motocykle, zarówno informacja w instrukcji obsługi, na zbiornikach pojazdów, jak i informacji ogólnodostępnych.

5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa - Strona wskazała, że niezwłocznie usunęła naruszenie,

6) wysokość korzyści, którą Strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła - Przedsiębiorca wyjaśnił, że nie otrzymał żadnych korzyści z tytułu stwierdzonego naruszenia,

7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana - Strona wskazała, że nie jest w stanie zapłacić kary, przy samodzielnym prowadzeniu działalności gospodarczej w tak trudnych czasach.

Biorąc powyższe pod uwagę Strona wskazała, że waga naruszenia prawa jest znikoma oraz że zaprzestała naruszania prawa w związku z czym wniosła o zaniechanie nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Opolski WIIH 5 kwietnia 2024 r. decyzją nr 27/2024 (sygn.NRU.8361.39.2024), wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, polegającego na umieszczeniu informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych, przez przedsiębiorcę wykonującego działalność w tym zakresie. Decyzja została doręczona 9 kwietnia 2024 r.

W dniu 19 kwietnia 2024 r. do siedziby Opolskiego WIIH wpłynęło odwołanie Strony od decyzji z 5 kwietnia 2024 r. nr 27/2024. Strona wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz odstąpienie od ukarania i poprzestanie na pouczeniu. W treści pisma Przedsiębiorca zarzuca zaskarżonej decyzji naruszenie art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy istniały przesłanki do jego zastosowania i uzasadnia podniesiony zarzut. W treści pisma Strona podnosi również, że Opolski WIIH błędnie uzasadnił przesłanki wymiaru karu wymienione w art. 189 d. Zdaniem Przedsiębiorcy:

1. Konsument zakupując (i nie tylko) w kontrolowanej placówce motocykl, jest od razu słownie informowany o rodzaju paliwa ciekłego, informacja ta jest również umieszczona na baku paliwa lub korku oraz w instrukcji obsługi. W związku z powyższym nie wystąpiło naruszenie:

- a) Potrzeby ochrony życia lub zdrowia - ponieważ w Polsce ochroną zdrowia nazywa się wszelką działalność, której celem jest zapobieganie chorobom oraz ich leczenie, utrzymanie rozwoju psychicznego, fizycznego i społecznego człowieka, przedłużanie życia, zapewnienie zdrowego rozwoju następnym pokoleniom. Przepis art. 68 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), stanowi, że: „Każdy ma prawo do ochrony zdrowia”. Nie budzi wątpliwości twierdzenie, że życie i zdrowie człowieka to fundamentalne wartości. Biorąc pod uwagę powyższe waga i okoliczność naruszenia prawa w tym przypadku nie nastąpiła.
- b) Ochrony mienia w znacznych rozmiarach - zgodnie z art. 115 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17 z późn. zm.), mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000,00 zł. Strona wskazała, że oferowane przez nią do sprzedaży motocykle nie przekraczają kwoty 100.0000,00 zł. W związku z powyższym nie nastąpiło naruszenie ochrony mienia w znacznych rozmiarach.
- c) Ochrony ważnego interesu publicznego - biorąc pod uwagę wyrok z dnia 9 listopada 2001 r. sygn. akt K 13/07, w którym Trybunał Konstytucyjny podkreślił, iż „interes publiczny jest pojęciem niedookreślonym, którego funkcja w stosowaniu prawa sprowadza się do wyposażenia decydującego w możliwości reagowania na sytuacje faktyczne doniosłe prawnie, społecznie i gospodarczo, niemieszczące się w ramach

oceny typowych jednostkowych stanów faktycznych”, prowadzącym do „elastycznego i słusznego rozstrzygnięcia spraw”, naruszenie ważnego interesu publicznego w tej sprawie nie nastąpiło.

- d) Wyjątkowo ważny interes strony - rozważając „ważny interes strony” należy wziąć pod uwagę, iż występuje on w sytuacjach wyjątkowych i nieprzewidywalnych, co w tym przypadku nie miało miejsca.
- e) Czas trwania naruszenia - Przedsiębiorca wskazuje, że słusznie zauważył Opolski WIIH, iż dobrowolne działania naprawcze podjęto i zakończono w toku kontroli. Nastąpiło to poprzez umieszczenie informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, w miejscu ekspozycji poszczególnych motocykli. Działanie to nastąpiło niezwłocznie po pokazaniu przez inspektorów jak taka informacja ma wyglądać.

Ponadto Strona wskazała, że Opolski WIIH słusznie zauważył, że we wszystkich pozostałych punktach, tj. 2,3,5,6 (decyzja nr 27/2024 str. 6/8) nie była nigdy karana ani nie naruszyła przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie były nakładane na nią administracyjne kary pieniężne. Przedsiębiorca wskazuje również, że dobrowolnie podjął działania naprawcze, nie osiągnął korzyści w związku z naruszeniem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ponieważ stwierdzona przez Opolskiego WIIH nieprawidłowość nie miała charakteru mierzalnego.

Strona odnosząc się do zarzutu przyczynienia się do powstania naruszenia (punkt 4 decyzji nr 27/2024 str. 6/8) podała, że została wprowadzona w błąd treścią zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jako zakres przedmiotowy kontroli wskazano w tym piśmie: wypełnianie obowiązku informacyjnego o rodzaju paliwa wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przedsiębiorca wskazuje, że prowadzi salon sprzedaży motocykli. Strona podaje, że dopiero w zaskarżonej decyzji na stronie 4/8 Opolski WIIH określił przedmiot kontroli, że „motocykl to pojazd samochodowy”, podczas gdy wcześniej w treści decyzji używa pojęcia pojazd samochodowy oraz sprzedaż samochodów.

Przedsiębiorca wskazuje również, że w pkt 7 (decyzja nr 27/2024, str. 6/8) Opolski WIIH twierdzi, że nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających trudną sytuację finansową. Strona wskazuje, że w piśmie zawiadamiającym o wszczęciu postępowania nie było napisane, że konieczne jest dołączenie jakichkolwiek dokumentów finansowych.

Pismem z 9 maja 2024 r. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 16 maja 2024 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki

inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu samochodowego jest umieszczana na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie. W myśl art. 9ca ust. 3 ww. ustawy informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Natomiast ust. 4 pkt 2 tego przepisu zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2.

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 9ca ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738) dalej zwane: „rozporządzenie”. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: Prezes UOKiK) wyjaśnia, że rozporządzenie ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego wg normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Prezes UOKiK wskazuje, że w przypadku niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z wolą ustawodawcy znajduje zastosowanie sankcja wskazana w art. 35a pkt 11. Przepis ten stanowi, że: „Karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3.”. Przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że „Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-3, 6, 8 i 11-14, wynosi 5000 zł.”.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca w sytuacji stwierdzenia zaistnienia naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 przewidział jednoznaczny mechanizm obligujący organ administracji do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w określonej ustawowo

wysokości. Wynika stąd, że fakt stwierdzenia naruszenia ww. obowiązku stanowi jedyną przesłankę zastosowania sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej. Prezes UOKiK wyjaśnia, iż organ administracji orzekając w kwestii naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie dysponuje instytucją uznania administracyjnego, lecz działa w ramach decyzji związanej.

Prezes UOKiK wskazuje, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw definicja pojazdu zawarta jest w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 11, który stanowi, że jest to pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.), dalej zwana: „Prawo o ruchu drogowym”.

W przepisie art. 2 pkt 31 ww. ustawy zdefiniowano, że pojazd to środek transportu przeznaczony do poruszania się po drodze oraz maszyna lub urządzenie do tego przystosowane, z wyjątkiem urządzenia wspomagającego ruch. Prawo o ruchu drogowym w art. 2 pkt 32 stanowi, że pojazd silnikowy, to pojazd wyposażony w silnik, z wyjątkiem motoroweru, pojazdu szynowego, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej, urządzenia transportu osobistego i wózka inwalidzkiego. Zgodnie z art. 2 pkt 33 ww. ustawy pojazd samochodowy, to pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, przy czym określenie to nie obejmuje ciągnika rolniczego. W myśl art. 2 pkt 45 Prawa o ruchu drogowym motocykl, to pojazd samochodowy dwukołowy kategorii L3e albo dwukołowy z bocznym wózkiem kategorii L4e, albo trójkołowy kategorii L5e o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojazdów odpowiednio dla kategorii L3e albo L4e, albo L5e, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.2).

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z treści wpisu Przedsiębiorcy do CEiDG wynika, że Strona od 2 stycznia 2013 r. jest przedsiębiorcą. Z dokumentu tego wynika, że przeważającą działalność gospodarczą stanowi: „45.40 Z Sprzedaż hurtowa i detaliczna motocykli, ich naprawa i konserwacja oraz sprzedaż hurtowa i detaliczna części i akcesoriów do nich.” Powyższe potwierdza również protokół kontroli i materiał dowodowy znajdujący się w aktach kontroli nr NRU.8361.39.2024.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że motocykl spełnia definicję pojazdu samochodowego i pojazdu silnikowego, co wynika wprost z uprzednio przytoczonych definicji legalnych znajdujących się w ustawie Prawo o ruchu drogowym.

W związku z powyższym Strona jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży motocykli była zobowiązana do uwidocznienia na terenie placówki handlowej informacji o rodzaju paliwa wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego, zgodnej ze wzorem opublikowanym w rozporządzeniu.

Ze zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że Strona w momencie wszczęcia kontroli nie wykonywała obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Fakt ten nie był przez Przedsiębiorcę kwestionowany.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka wymierzenia sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości wskazanej w art. 35c ust. 1.

W związku z powyższym słuszne i zgodne z obowiązującym prawem było wymierzenie Stronie przez Opolskiego WIIH sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, w wysokości 5.000,00 zł wynikającej wprost z treści art. 35c ust. 1 tej ustawy.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzuty podniesione w odwołaniu są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że w tej sprawie nie znajdują zastosowania przesłanki wymiaru kary zawarte w art. 189d Kpa. Ustawodawca, jak już uprzednio wyjaśniono w sytuacji stwierdzenia zaistnienia naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 przewidział jednoznaczny mechanizm obligujący organ administracji do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w określonej ustawowo wysokości. Fakt stwierdzenia naruszenia ww. obowiązku stanowi jedyną przesłankę zastosowania sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej. W związku z powyższym w tej sprawie znajduje zastosowanie przepis art. 189a § 2 Kpa zgodnie z którym w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
 - 2) odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
 - 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
 - 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
 - 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
 - 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej
- przepisów niniejszego działu - tj. działu IV A. Administracyjne Kary Pieniężne w którym znajduje się m.in. przepis art. 189d - w tym zakresie nie stosuje się.

Prezes UOKiK wyjaśnia, iż organ administracji orzekając w kwestii naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw działa w ramach decyzji związanej.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zdaniem Strony istniały przesłanki do jego zastosowania.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzając ponownie postępowanie, Prezes UOKiK przeanalizował zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przedsiębiorca w piśmie z 18 marca 2024 r. podnosi, że nie spełnił wymagań tylko z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co było spowodowane brakiem wiedzy o istnieniu tego obowiązku. Prezes UOKiK wyjaśnia, że Strona jest przedsiębiorcą w związku z czym winna znać i stosować przepisy prawa dotyczące bezpośrednio wykonywanej przez nią działalności gospodarczej. Co do obowiązków zawartych w przepisie art. 9ca ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, to należy wyjaśnić, że obowiązki wskazane w pkt 1 i 2 dotyczą producenta

pojazdu samochodowego. Natomiast obowiązki przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż pojazdów silnikowych zostały określone w pkt 3 tego przepisu. Jak wynika z wpisu do CEIDG Strona wykonuje działalność gospodarczą od 2 stycznia 2013 r. Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738) dalej zwane: „rozporządzeniem”, zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r. Od tego momentu Strona zobowiązana była do uwidocznienia na terenie placówki informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego. Przedsiębiorca winien znać przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej. Jak już uprzednio wyjaśniono, motocykl spełnia warunki zawarte w definicji pojazdu silnikowego i pojazdu samochodowego. Z akt sprawy wynika, że zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zostało doręczone 25 stycznia 2024 r., a czynności w miejscu wykonywania działalności gospodarczej przez Przedsiębiorcę wszczęto 5 lutego 2024 r. Z powyższego wynika, że Strona przez ponad 2 lata nie wykonywała ciążącego na niej obowiązku.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ujednoczenie zasad dotyczących sposobu oznakowania oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Zastosowanie w rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej. Działanie to umożliwi użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez Przedsiębiorcę, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo należy zauważyć, iż Strona wprowadziła zaprzestanie naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przez Opolskiego WIIH. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewywidocznienie informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 2 pkt 3 skutkuje wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej, a organem do tego upoważnionym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w tym przypadku z uwagi na lokalizację kontrolowanej placówki do nałożenia kary był uprawniony wyłącznie Opolski WIIH. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzaniu postępowania stwierdził, że materiał dowodowy zgromadzony w tej sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes UOKiK przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa.

W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona była zobowiązana do uwidocznienia informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu silnikowego na terenie placówki, w której prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży takich pojazdów i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie zaoferowania pojazdów silnikowych do sprzedaży. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W konsekwencji przepis art. 189f § 2 i 3 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Strona w piśmie z 18 marca 2024 r. podniosła argument, że nie jest w stanie uregulować administracyjnej kary pieniężnej. Opolski WIIH zgodnie ze zgromadzonym materiałem dowodowym ustalił, że Przedsiębiorca nie przedstawił żadnych dokumentów obrazujących jego sytuację finansową. W odwołaniu Strona podniosła, że nie została poinformowana o konieczności przedstawiania dokumentów finansowych. Należy w tym miejscu wskazać, że, to Strona jest podmiotem posiadającym komplet informacji dotyczących jej sytuacji finansowej i gospodarczej. W związku z przekazaną informacją dotyczącą stanu jej finansów winna przedstawić dokumenty potwierdzające te okoliczności. Prezes UOKiK wyjaśnia, że w zawiadomieniu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego Strona została pouczona o możliwości czynnego udziału w postępowaniu, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, tj. o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Wynika z tego, że Przedsiębiorca miał wiedzę, że jest uprawniony do przedkładania dokumentów w toczącym się postępowaniu. Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK ponownie wyjaśnia, że orzekając w przedmiocie naruszenia obowiązku z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ administracji nie jest uprawniony do miarkowania kary. Ustawa ta, w art. 35c ust. 1 ściśle określa, że wymierza się administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł. W związku z powyższym brak informacji obrazujących kondycję finansową Strony nie wpłynął na zasadność i treść rozstrzygnięcia.

Natomiast okoliczności dotyczące stanu finansów Strony odpowiednio udokumentowane i uzasadnione mogą stanowić podstawę do wniesienia wniosku, o którym mowa w art. 189k Kpa, przepis ten stanowi, że: „Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;

umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.”

Wniosek o udzielenie ulgi z art. 189k Kpa składa się po uzyskaniu przez decyzję wymierzającą administracyjną karę pieniężną cechy ostateczności, tj. po upływie terminu do wniesienia odwołania od tej decyzji lub po doręczeniu decyzji organu wyższego stopnia wydanej po rozpatrzeniu odwołania. Wniosek składa się do organu administracji, który nałożył administracyjną karę pieniężną, organ ten rozpatruje również wniosek. W tej sprawie organem tym jest Opolski WIIH.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylecia zaskarżonej decyzji Opolskiego WIIH z 5 kwietnia 2024 r. Nr 27/2027 (sygn. NRU.8361.39.2024).

W związku z powyższym, wymierzoną administracyjną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Opolskiego WIIH z 5 kwietnia 2024 r. Nr 27/2027 (sygn. NRU.8361.39.2024), w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 i 1705); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xx]
- 2) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej